

Cinc dels '16 d'Ercros' que han marxat de l'empresa malgrat no estar afectats per l'expedient de regulació. FOTO: JOAN REVILLAS

REPORTATGE | El seu gest ha permès el retorn del mateix nombre de treballadors acomiadats

Adéu, Ercros

Un total de 16 treballadors d'edat avançada de la química de Flix han decidit plegar i acollir-se a la jubilació anticipada malgrat no estar afectats per l'ERO

A. CARALT

A la terrassa del restaurant 'El Racó' de la plaça de l'Ajuntament de Flix s'asseuen cinc dels '16 d'Ercros', del col·lectiu de treballadors d'edat avançada de la planta que han decidit marxar malgrat no estar afectats per l'ERO. La seva decisió ha sorprès el comitè, que ha agraït el seu gest de solidaritat, com també ho han fet la resta de treballadors i la població en general. Els llocs que han deixat vacants han estat ocupats pel mateix nombre de treballadors que sí que estaven acomiadats en virtut de l'aplicació de l'expedient.

Amb rostre serè, els cinc veterans -acumulen entre 27 i 38 anys d'experiència a l'empresa- justifiquen al *Diari* les raons de la seva decisió. No són ni un ni dos factors, sinó diversos, argumenten.

L'element crucial ha estat la possibilitat d'acollir-se a la jubilació anticipada voluntària als 61 anys, una opció que caducava la primera setmana d'abril, data a partir de la qual es retardava als 63 anys. «Vam tenir molt pocs dies per valorar si fèiem el pas o no», apunta Jaume Masip, cap de torn de la planta d'electròlisi, de 58 anys i 27 a l'empresa.

Fins a 24 treballadors de 57 i 58 anys podrien acollir-s'hi. «Ho vam preguntar a casa, vam fer càlculs, dels estalvis i les càrregues pendents, hipoteques, pagament de cotxes i l'estada dels fills a la universitat», afegeix Agustí Mani, operari de grua de la solució de

sal de 57 anys. Al final, 16 s'hi van acollir.

Ara tenen per davant dos anys d'atur, fins als 60 anys aproximadament, i llavors, un any més utilitzant els diners de la indemnització, fins als esperats 61 anys. «Ara bé, no cobrarem la jubilació íntegra, sinó que la cobrarem

sava treballar a Ercros era com un dot», recorden. «Ara hi ha molta gent que no la pot ni veure», assegura Mani. En altres casos, hi havia un profund esgotament pel ritme de treball i els horaris, sovint nocturns. És el cas de Jaume Zamora, contramestre a la planta de fosfat amb 31 anys a

Davant d'aquest escenari incert, els '16' han optat per aprofitar l'oportunitat.

A tots aquests factors cal afegir el de la generositat, de poder ajudar companys més joves que havien perdut la feina. «Ami m'ha vingut a agrair-me la meva decisió amb llàgrimes als ulls un treballador de 45 anys, amb una xiqueta de 10, que havia anat al carrer», expressa Mani.

I a partir d'ara, què? La majoria albiren el futur amb tranquil·litat. «Dormirem a les nits i viurem de dia», sospira Masip. «I guanyarem en qualitat de vida», afegeix Àngel Nadal, operador de calderes amb 38 anys a l'empresa.

En termes generals, els treballadors es quedaran a viure a Flix

'Vam tenir molt pocs dies de marge per prendre la decisió de marxar o quedar-nos'

Jaume Masip
Treballador d'Ercros

'Un treballador que podrà recuperar el lloc de treball m'ho va agrair amb llàgrimes als ulls'

Agustí Mani
Treballador d'Ercros

'Marxo dolgut i amb ressentiment. L'empresa no ha tingut en compte els casos personals'

Francesc Mauri
Treballador d'Ercros

'A la planta cada cop t'exigien més amb el mateix sou. Després de 31 anys, ja en tenia prou'

Jaume Zamora
Treballador d'Ercros

retallada, perdem un 24 per cent del poder adquisitiu de la pensió», apunta Masip. Amb tot, els diners que cobraran de la pensió els consideren «suficients».

Desafecció

I és que els motius per plegar són diversos. Francesc Mauri, operador de calderes amb 33 anys a l'empresa, n'assenyala un de clau per a ell: la desafecció. «El menyspreu que ha mostrat l'empresa cap als treballadors després que ens han exprimit durant anys. Marxo dolgut i preguntant-me per quina empresa treballava».

Els seus companys assenteixen, expliquen que la planta -la fàbrica a Flix- era vista com una mare, «fins i tot per a qui es ca-

l'empresa. «Cada cop t'exigien més pel mateix sou», lamenta.

Masip apunta un quart factor. Molts treballadors, com ell, consideren que l'empresa no té el futur garantit, que no ha desenvolupat una tecnologia alternativa a l'actual procés de l'electròlisi, que serà prohibit a partir de 2018.

i podran visitar sovint les seves finques de conreu, ja que difícilment podran trobar una nova feina a la seva edat. Mani té un desig, «un viatge a Cap Nord, sempre l'he volgut fer però no podia per la feina. En tinc ganes». La resta somriuen i s'imaginen també una vida nova sense la fàbrica.